UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia Exercitia Deo suo Vacaturæ

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Sextus. De ijs, quæ Christus in privatâ adhuc vitâ à duodecimo anno usq[ue] ad trigesimum egit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-60556

Visual Library

quemadmodum ipſa tunc feciſſe conſtat. Neu tamen credas, quosvis affectus, aut neſcio quas preces quidquam profuturas, quum terrenis voluptatibus adhæſeris, ſcias potiùs, Deum omnia bona opera minimè rata habere, niſi prodierint ab animo puro & à vitijs expurgato. *Bona eſt oratio*, ſed, *cum jejunio*, ſi nimirum à peccatis jejuni, & liberi fuerimus, ſi itaque preces tuas efficaces cupis, diſcute teipſam, & dole, quòd te tam miſerè in Mundi hujus voluptatibus deperdideris, & incauta immerſeris, quæ tamen ſpiritum tuum recreare, & ad unicum bonum tuum perducere minimè poterant. Quantòque prius terrena & corpus tuum foveras, tantò nunc contemne & ſpiritui ſubjuga.

DIES SEXTUS.

De ijs, quæ Chriſtus in privata adhuc vita à duodecimo anno uſq; ad trigeſimum egit.

MEDITATIO SECUNDA:

PUNCTUM PRIMUM.

ANimæ in via illuminativa conſtitutæ optimus progreſſus erit, cùm per ſemitam virtutum inceſſerit, in id

unum ſemper intenta, ut Chriſti pri
potiſſimi viæ hujus Magiſtri virtutes i
tur. Unde optimè feceris, Anima de
ſi vitam Chriſti conſideraveris, & nun
dem, quæ in vita privata egit.

Conſidera itaque quomodo duod
annos natus à Diſputatione in templo
Doctoribus habita reverſus cum Joſep
Maria in Nazareth ſeceſſerit, utrique
Luc. 2. guem obedientiſſimus: *Et erat ſubditu*
Continua ejus exercitatio erant actus hu
tatis & obedientiæ. Glorioſiſſimæ ſu
paræ & Joſepho obtemperabat tam
ſuis majoribus, omnia viliſſima quæqu
niſteria ſubeundo: Verrebat domum,
ſtruebat menſam, laborantem Nut
ſtudioſiſſimè juvabat. Functiones p
diſſima conſideratione digniſſimæ, a
eo capite magìs obſtupeſcendæ, quòd
met Dei filius Creator, & Dominus om
obediverit, & ſubjectus fuerit creatura

AFFECTUS.

ADeſto, Anima mea, ediſſere, q
ſummæ dementiæ angulus ſupe
tuam recondat, ubinam fundetu
tus faſtus tuus. O ſceleratiſſimam te
nonſolùm dedignaris te ſubijcere, & ob
re perſonis inferioribus, ſed & major

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

imò recuſas obedire, & famulari ipſimet Deo tuo. Confundere, Confundere mortalium ſuperbiſſima, ſubingredere tectum vilitatis, & nihileitatis tuæ, deteſtare intolerabilem faſtum tuum.

Ah! quàm miſerabilis ſum ego! Confundor, O mi Deus! & erubeſco de ſuperbia mea, dum tantam humilitatem tuam contemplor. Mutabo cogitationes, immutabo mores meos, ſubmitto me ex nunc tui amore omnibus creaturis, quibus tu teipſum amore mei ſubjeciſti.

Fructus & propoſita.

CRede, anima devota, virtutum & viæ ſpiritualis excellentiam in ſola humilitate & abjectionis exercitijs conſiſtere. Munia honorifica acquirendo ſpiritui parum deſerviunt, humilia plurimùm; totumque hominem mirum in modum divino amore inflammant. Actus humilitatis calcaria ſunt, quibus anima in via perfectionis exſtimuletur. Opus omnium nobiliſſimum eſt, ſervire Deo, quod tanto eidem arridebit magis, quanto anima in abjectioribus fuerit ſtudioſior. Plus meretur, qui famulatur in abjectis, quàm qui inter honores, plus qui ſervit in humili ſtatu pauperis, & obedientis Religioſi, quàm qui in Prælaturis,

& honoribus ſæculi. Deus non exiget tionem ab homine, cur non fuerit Præla aut ſuperior, inquiret tamen, cur non fu humilis. Accendere igitur ad arripiend exercitium humilitatis, confundere in ſuperbia, omnesque tuas delitias in frequ ti actuum humilitatis exercitio defige, q tanto majori guſtu exequeris, quantò pe veris, idipſum ab ipſomet Dei filio quam dioſiſſimè præſtitum. Quod ergò in amore tui viliſſimæ creaturæ, facies tua ipſius Domini Creatoris ac Redemp tui. Famulare Domino tuo cum humi te & reverentia, cujus ſtimulum & e plar accipe à famulis terrenis Princip ſummo fervore famulantibus, à quo non niſi exiguum quoddam præmiolum rare poſſunt, tu econtrà à Domino tuo mia æterna.

Punctum Secundum.

De benedicto Redemptore noſtr ſtatur S. Lucas, eum per exactiſſ obedientiam Parentibus exhib creviſſe ætate, ſapientiâ & gratia coram & hominibus: *proficiebat ſapientia, æta gratia apud Deum & homines.*

Conſidera anima devota, Redempt tuum non fuiſſe capacem ullius aug

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nec in ſapientia, nec in gratia, utpote qui primo conceptionis ſuæ inſtanti utramque in infinito gradu poſſidebat, ut adeò ultra proficere non potuerit; ſed profeciſſe dicitur propter exercitia exteriora, in quibus ſemper majora ſapientiæ, ſcientiæ & gratiæ ſuæ indicia demonſtrabat, unde facilè deduces, quantopere in virtutum exercitio allaboraverit. Chriſtus Dominus erat ipſa ſanctitas, & tamen eandem ſingulis diebus majori virtutum incremento manifeſtabat, fugiebat omnes voluptates, ſemper & unicè orationi & operibus charitatis deditus. Omnem non movit lapidem, quo ſemper aliquid pro nobis pati poſſet. Conſidera, quales omnes ejus cogitationes fuerint, omnes ſanè ad noſtram ſalutem directæ.

AFFECTUS.

NOſſe cuperem, quid cogitares, Anima mea, dum vides omnes cogitationes Domini tui in tuam ſalutem tetendiſſe. Ipſe tantâ ſollicitudine in tuam ſalutem ferebatur, & tu tam es incuria. Ah! miſerabilem te, oſtendis ſanè parum te de ſalute ſolicitam, dum affectu tam exiguo in virtutes traheris, quæ tamen ſolæ ad gratiam & gloriam deducunt. Proficit Dominus tuus in gratiâ, ſapientia, & alijs virtutibus; &

tu, quaſi horum omnium non eſſes indiga, ni-hili æſtimas. Miſellula anima mea, ergo toto die viam vitiorum decurres? Ergo Mundi hujus delitijs ſemper inhiabis? ſem-per in vanitatibus otioſa vagaberis? Ah! abſit hoc, O Deus meus! Errabam, errabam O mi Jesu! dum amore proprio excæcata relictis virtutum radijs, in medijs vitiorum tenebris ambulabam. Ah! quæ nubes tam denſa affectûs depravati efficere potuit, ut non viderem errorem meum? Doleo, O Deus, doleo, deploro & ſepono ex nunc o-mnem negligentiam meam, renuntio omni-bus Mundi blandimentis, non amabo post hæc vitia, ſed virtutes, tantoque eas ample-ctar, quantò priùs abominabar.

Fructus & propoſita.

NOn eſt, Anima devota, cur anxiè dein-ceps inquiras, quâ potiſſimùm via ad perfectionem devenire poſſis. Re-flecte oculos ad veſtigia Redemptoris tui, & videbis, quantis paſſibus in ſapientiâ & gra-tia proceſſerit, & hoc nulla alia via aut mo-do, quàm ſedulo virtutum exercitio. Hunc ipſum & tu arripias, & viam habebis. Ne tamen exiſtimes, nomen virtuoſi eum for-ri, qui non ſingulis quaſi momentis in virtute creverit, cùm in hac via medium non de-

aut enim progrediaris, aut retrogrediaris, neceſſe eſt, quare te ipſam indies accurate diſquire, & ſi tenues progreſſus te feciſſe deprehenderis, dole & ingemiſce, nec pedem retrahe, quouſque novo concepto fervore ad ſtatûs tui perfectionem deveneris.

Punctum Tertium.

COnſidera, Anima devota, in quorum oculis filius Dei creverit; *apud Deum* videlicet, & *apud homines.* Apud Deum, omnia ad divinæ voluntatis normam dirigendo, ejusque amore faciendo, unde factum, ut omnia quoque opera Patri æterno ſummoperè placuerint, quemadmodum ipſemet apud Iſaiam teſtatur: *Complacuit ſibi in illo anima mea.* Apud homines, o- 42.
mnibus bonum exemplum præbendo. Omnibus humilem ſe, modeſtum, patientem, plenum charitate, manſuetudine, alijsque virtutibus exhibebat, unde & omnibus erat charus & acceptus. Et quod magis mireris, cùm is Magiſter noſter fuerit: *Magiſter* *Matth.*
veſter unus eſt Chriſtus. Nihilominus ad 23.
uſque annum trigeſimum ſemper delituit, toto illo tempore in virtutibus humilitatis & patientiæ ſeſe exercendo, tres ultimos duntaxat annos in exercendis fidei myſterijs inſumens. Unde liquet, quo pretio virtutes

tes omnes, maximè verò humilitatem, hab[…] rit. Nec obſcurè ex his ipſis deduces, qu[…] cautè Dei dona cuſtodienda, quàm om[…] honorum culmina, omnesque eminentia[…] occaſiones declinandæ; etſi, urgente[…] charitate, vel obedientia, talia officia ſu[…] neceſſum fuerit, qua ſollicitudine e[…] quenda.

AFFECTUS.

O Domine mi, quàm bonus es & a[…] bilis! Quantum allaborabas, u[…] exemplo tuo in virtutibus inſtru[…] Et tamen, ah miſeram me! quàm parum[…] dici, quàm adhuc ſum ignara, quæ tan[…] bonum vix agnoſco, nec ullam propè[…] tem ſum adepta? Ah! ſi juſta lance ap[…] derem affectum meum, hinc ad virtutes,[…] ad honorifica munia trahentem, O quà[…] præponderaret illi! non ſubeſſe ſed p[…] ſe, non diſcere ſed docere cogito, affe[…] omnibus vijs urgeo. O Jeſu mi dulciſ[…] plenus es tu gratiâ & virtutibus, ego[…] & omnibus deſtituta, miſerere ergò ſ[…] tuæ ſupplicanti, & concede, ut opit[…] hac tua gratiâ toto affectu non in ter[…] ſed in cœleſtia ferar.

Ah! Jeſu mi, recordare, quod ſis[…]
2.Cor.1. *miſericordiarum, & Deus totius conſola[…]*

Conſolare afflictum cor meum; accende in me flammas amoris tui, infunde ſuperefſluentem gratiam tuam, ut ſtrenuo virtutum incremento eo tandem deveniam, quo genuinus tuus diſcipulus dici, & reipſa ut talis à te foveri valeam.

Fructus & propoſita.

EX hac meditatione diſces, Anima devota, quantopere ſtudere debeas, ut utrique, & Deo nimirum & hominibus, placeas, ita tamen, ut ad nullum extremum declines. Nonnulli contenti ſunt, modo placeant Deo, nulla aut ſaltem exigua cura de hominibus habita, parum curantes, an offendiculo, an verò ædificationi eisdem ſint, id unum plenis buccis propalantes, ſufficere ſibi, ſi Deo fuerint accepti. Gravis iſtorum error inde enaſcitur, quòd ignorent, quàm indiſſolubile vinculum inter utrumque, tum Dei, tum proximi, amorem intercurrat. Nemo omninò verè ambit Deum, niſi hoc eodem amore quærat bonum proximi, omnes bono ſuo exemplo ædificando; quod ipſum enucleatiùs edocuit
ſuos Romanos S. Paulus dicens: *Quæ ædifi-* 14.
cationis ſunt, invicem cuſtodientes. Alij, & primis peiores, totum ſuum ſtudium collocant in eo, ut coram hominibus boni appareant

reant, parum de Deo ſolliciti, & hi ſunt hy-pocritæ. Ne ergò aberres, Anima devota, primarium tuum ſtudium in omnibus ſit in adimplendo beneplacito divino; ſecundarium de bono proximi exemplo, quæ vera eſt ad perfectionem via. Ex eo animum, quod Redemptor tuus in tanta humilitate & abjectione totis triginta annis delituerit, & vix ullum Divinitatis ſuæ per miraculorum patrationem ſpecimen dederit, diſcere debes, plus temporis tribuendum proprio virtutum incremento, quam alieno, primitusque nobis ipſis invigilandum, tum verò etiam alijs.

SEPTIMUS DIES.

De Baptiſmo Chriſti, & ejus post Baptiſmum in deſertum ſeceſſu.

MEDITATIO TERTIA.

PUNCTUM PRIMUM.

CONſidera, Anima devota, ſummam Chriſti reverentiam erga dilectiſſimam Matrem ſuam, qua adeò eam coluit, ut inſtante prædicationis ſuæ tempore priùs eidem valedicere, & per hoc li-